

พร 20 พฤศจิกายน

สัปดาห์ที่ 33
เทศกาลธรรมดา
สดด 17:1,5-6,
8-9 และ 15
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 1

พระวรสาร

ลก 19:11-28

ขณะที่ประชาชนกำลังฟังเรื่องเหล่านี้อยู่ พระเยซูเจ้าทรงอยู่ใกล้กรุงเยรูซาเล็มแล้ว... พระองค์จึงทรงเล่าเป็นอุปมาอีกเรื่องหนึ่งว่า “บุตรตระกูลสูงผู้หนึ่งออกเดินทางไปแดนไกลเพื่อรับตำแหน่งกษัตริย์ แล้วจะกลับมา เขาเรียกผู้รับใช้สิบคนเข้ามา แล้วมอบเงินจำนวนหนึ่งให้แก่แต่ละคน สั่งว่า “จงเอาเงินนี้ไปทำธุรกิจจนกว่าเราจะกลับ” แต่ชาวเมืองเกลียดชังเขา จึงส่งทูตคนหนึ่งตามไปแจ้งว่า “พวกเราไม่ต้องการให้บุตรผู้นี้เป็นกษัตริย์” แต่เขาก็ยังได้รับตำแหน่งกษัตริย์แล้วกลับมา จึงสั่งให้ไปเรียกผู้รับใช้ที่เขามอบเงินให้ไว้มาพบ เพื่อจะรู้ว่าแต่ละคนได้ทำธุรกิจอย่างไร คนแรกเข้ามารายงานว่า “นายขอรับเงินที่ท่านให้ไว้ ทำกำไรได้สิบเท่า” นายจึงบอกเขาว่า “ดีแล้ว เจ้าเป็นผู้รับใช้ที่ดี เพราะเจ้าซื่อสัตย์ในเรื่องเล็กน้อย เจ้าจึงมีอำนาจปกครองเมืองสิบเมือง...”

อีกคนหนึ่งเข้ามารายงานว่า “นายขอรับเงินที่ท่านให้ไว้อยู่นี้ ข้าพเจ้าเอาผ้าห่อเก็บไว้ ข้าพเจ้ากลัวท่านเพราะท่านเป็นคนเข้มงวด ท่านเอาสิ่งที่ท่านไม่ได้ฝาก ท่านเก็บเกี่ยวสิ่งที่ท่านไม่ได้หว่าน” นายจึงพูดกับเขาว่า “เจ้าซื่อช้าช้า ข้าจะตัดสินเจ้าจากคำพูดของเจ้า... ทำไมเจ้าจึงไม่เอาเงินของข้าไปฝากธนาคารไว้เล่า เมื่อข้ากลับมา ข้าจะได้เงินคืนพร้อมกับดอกเบี้ยด้วย” นายยังกล่าวกับคนที่อยู่ที่นั่นว่า “จงเอาเงินจากเขามาให้กับผู้ที่ทำกำไรสิบเท่า” คนเหล่านั้นพูดว่า “นายขอรับ เขามีเงินมากอยู่แล้ว” นายจึงตอบว่า “ข้าบอกเจ้าทั้งหลายว่า ผู้ที่มีมาก จะได้รับมากขึ้น ส่วนผู้ที่มีน้อย สิ่งเล็กน้อยที่เขามีอยู่จะถูกริบไปด้วย”...

มารดาของลูกเจ็ดคน รักลูก และอยากให้ลูกมีความสุขแต่ตลอดนิรันดร มารดาผู้นี้เชื่อว่าความสุขแท้มาจากพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพ่อเกิดของทุกสิ่ง เธอซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าและยังสนับสนุนลูกๆ ให้ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าด้วย แม้ต้องสละชีวิตทำตามธรรมบัญญัติของพระองค์ ให้เชื่อในการตอบแทนของพระเจ้า ในวันที่พระเจ้าจะทรงพระกรุณา

พระเยซูเจ้าทรงสอนให้เราดำเนินชีวิตที่พระเจ้าประทานให้อย่างซื่อสัตย์ในชีวิตประจำวัน พัฒนาชีวิตของเราอย่างเต็มที่ให้เกิดผลดี สามารถรับใช้พระเจ้าและเพื่อนพี่น้อง แม้ต้องออกแรง พบความยากลำบาก โปรดให้ข้าพเจ้าซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าผู้ทรงพระทัยดี พระองค์ทำให้ผู้ที่มิจะได้รับอีก และจะมีอย่างอุดม

บทอ่านที่ 1

ในครั้งนั้น... มารดาและบุตรเจ็ดคนถูกจับกุม กษัตริย์ทรงพยายามบังคับเขาให้กินเนื้อหมูซึ่งธรรมเนียมห้ามกิน... เป็นเรื่องที่น่าขมขื่นและน่าจดจำมารดาผู้นี้ตลอดไป นางเห็นบุตรทั้งเจ็ดคนตายในวันเดียวกัน ยังอดทนด้วยใจกล้าหาญเพราะมีความหวังในองค์พระเจ้าเป็นเจ้า นางมีความคิดสูงส่งอย่างยิ่ง มีความอ่อนโยนเยี่ยงสตรีและความกล้าหาญเยี่ยงบุรุษ นางเตือนใจบุตรแต่ละคนเป็นภาษาของบรรพบุรุษ...

2 มค 7:1,20-31

กษัตริย์อันโศกโศกทรงคิดว่านางจะถูกพระองค์ ทรงสงสัยว่าน้ำเสียงของนางแสดงการเยาะเย้ย เมื่อน้องชายคนเล็กยังไม่ตาย กษัตริย์ทรงสัญญาทั้งด้วยพระวาจาและด้วยคำสาบาน...เมื่อทรงเห็นว่าชายหนุ่มไม่สนใจ จึงทรงเรียกมารดา ตักเตือนนางให้แนะนำบุตรเพื่อช่วยชีวิตของเขาไว้ กษัตริย์ทรงรบนางอยู่นาน นางจึงรับปากว่าจะชักชวนบุตร นางก็มลงที่ตัวบุตร ดูถูกกษัตริย์ผู้โหดร้าย พุดเป็นภาษาของบรรพบุรุษ...